

[Jørgen Estrup]

regel. Det er ikke, fordi jeg ikke kender argumentationen, jeg vil nok snarere sige, at jeg ikke er så enig i den. Det er da rigtigt, som fru Lilli Gyldenkilde siger, at man kan finde eksempler på, at der er en snæver sammenhæng mellem uddannelsen og arbejdspladsen i forløbet, men det er jo ikke hovedreglen. Hvis man kigger på f.eks. de akademiske uddannelser, er der ingen sammenhæng. Vi har jo lavet et system, der gælder for samtlige kompetencegivende uddannelser. Jeg forstår ikke, hvorfor en stud. jur., der går hen og får et eksamensbevis, umiddelbart, hvis vedkommende skulle ønske det, kan få dagpenge. Det kan jeg egentlig ikke se nogen som helst grund til, hvis vedkommende ikke har haft nogen arbejdsmarkedstilknøytning. Der er i hvert fald et problem; så meget må vi vel da i hvert fald kunne blive enige om.

Og så vil jeg i øvrigt sige til hr. Kaj Poulsen, at jeg forstod egentlig argumentationen, sådan som hr. Kaj Poulsen fremførte den, som en erkendelse af, at det godt kunne være svært at finde ud af, hvem det var, der parkerede, og hvor der blev parkeret, men parkeret blev der, og der var et medansvar, som man på en eller anden måde skulle have stedfæstet. Det synes jeg dog altid var et skridt på vejen.

Bollmann (CD):

Forslaget her er jo en ordentlig mundfuld – hvis jeg må beskrive det sådan – og der skal hentes endog meget store besparelser, kan vi se.

Jeg vil gerne sige, at vi i CD principielt er tilhængere af, at der gennemføres besparelser. Vi er klar over, at det er nødvendigt, men vi må sige, at det kun får CD's stemmer, hvis den måde, det foregår på, kan betragtes som socialt forvarlig, og derfor har vi en noget differentieret vurdering af de enkelte dele i forslaget.

Lad mig sige om det første, nemlig at den ledige selv skal betale anden ledighedsdag, at jeg synes, ministeren meget rigtigt har beskrevet i forslaget, at det hænger sammen med lovforslag nr. L 55. Det sagde jeg under behandlingen af lovforslag nr. L 55, og det mener jeg faktisk stadig væk.

Jeg vil her nævne, som jeg også har gjort før, at der jo ikke er parallelitet vedrørende de 6 gange, men det er noget, vi skal se på under udvalgsbehandlingen.

Om selve forslaget om den lediges betaling vil jeg sige, at vi må vente med at tage stilling,

indtil vi ser, hvordan lovforslag nr. L 55 kommer til at se ud. Eller jeg kunne også sige det på en anden måde: Hvis regeringen og Socialdemokratiet gennemtrumfer betaling af 1. ledighedsdag fuldstændig som foreslået, kan det da være nødvendigt, at der skabes en vis balance mellem parterne på arbejdsmarkedet i betalingssspørgsmålet. Men det må de kommende forhandlinger i udvalget eller for min skyld også gerne andre steder vise.

Det næste, jeg vil kommentere, er spørgsmålet om begrænsningen af supplerende dagpenge, og herom må jeg sige, at vi er mere end betænkelige.

Ifølge ministerens bemærkninger er målet angiveligt at afprøve, om medlemmet reelt er til rådighed for arbejdsmarkedet. Det lyder alt sammen fint nok, men jeg tror, at mange, ikke mindst enlige med børn eller folk, der er kommet noget op i alderen, faktisk aldrig vil få mulighed for at dokumentere, at de er til rådighed for arbejdsmarkedet; derfor frygter jeg, at resultatet kan blive en meget væsentlig overflytning fra arbejdsmarkedssystemet til kontanthjælpssystemet, og det ved ministeren godt at vi ikke finder forsvarligt eller forstandigt.

Så taler ministeren om begrænsning af utilsigtede virkninger. Jeg vil da godt spørge, om flere af de positive tiltag i lovforslag nr. L 55, som vi har diskuteret, f.eks. om rådighedsbestemmelser, og også nogle af de ting, som kommer i næste lovforslag, ikke også skal virke i samme retning, altså begrænse utilsigtede virkninger. På området her har vi altså en meget, meget dyb skepsis.

Så er der spørgsmålet om de supplerende dagpenge til deltidsforsikrede. Her skriver man, at der er tale om en meget lille gruppe, at der er tale om en forenkling, og endelig at argumentet vel egentlig er, at de pågældende i forvejen er indstillet på nedsat tid. Det sidste er selvfølgelig korrekt, men vi vil gerne se nærmere på virkningerne under udvalgsbehandlingen. Det skal i hvert tilfælde ikke afvises ved denne lejlighed.

Forslaget om forlængelse af ventetiden, før man får ret til dagpenge, både generelt og også med hensyn til indførelsen af de 26 uger for de nyuddannede, kan vi naturligvis have betænkeligheder over for i relation til, hvilken virkning det vil få for kontanthjælpskontiene, for vi ser da ligesom andre, der har været inde på dette,